



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 218/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť T. Š., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. J. Z., so sídlom B., vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3a v čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava - Dúbravka, Okresnej prokuratúry Bratislava IV a Krajskej prokuratúry Bratislava, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. Š. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2004 doručená sťažnosť T. Š., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. Z., so sídlom B., vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a v čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava – Dúbravka (ďalej len „obvodné oddelenie“), Okresnej prokuratúry Bratislava IV (ďalej len „okresná prokuratúra“) a Krajskej prokuratúry Bratislava (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Zo sťažnosti vyplýva tvrdenie sťažovateľky, že 29. mája 2003 bola fyzicky napadnutá Ing. K. Č., riaditeľom SBD. B. v jeho pracovni, v dôsledku čoho došlo k ublíženiu na jej zdraví. Sťažovateľka v ten istý deň podala na obvodnom oddelení v tejto veci trestné oznámenie. Po spísaní záznamu službukonajúci policajt poslal sťažovateľku na lekárske vyšetrenie. Podľa výsledkov lekárskeho vyšetrenia bola stanovená predpokladaná doba liečenia sťažovateľky na 10 – 14 dní.

Dňa 15. augusta 2003 požiadala sťažovateľka obvodné oddelenie o informáciu, v akom štádiu sa nachádza riešenie jej prípadu. Listom obvodného oddelenia z 15. septembra 2003 bola sťažovateľka informovaná, že jej vec bola odložená. Dňa 24. septembra 2003 doručila sťažovateľka Kancelárii ministra vnútra Slovenskej republiky nové trestné oznámenie vo veci. Listom odboru poriadkovej polície Prezídia Policajného zboru z 9. októbra 2003 bolo sťažovateľke oznámené, že jej trestné oznámenie bolo postúpené Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, ktoré ho prideliť vecne a miestne príslušnému útvaru Policajného zboru. Vec bola pridelená Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava IV, ktoré jej listom z 22. decembra 2003 oznámilo, že jej oznámenie bolo kvalifikované ako podozrenie z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a že policajný orgán vec vyhodnotil vecne správne a vo veci rozhodol v súlade so zákonom.

Dňa 1. marca 2004 doručila sťažovateľka okresnej prokuratúre žiadosť o preskúmanie postupu orgánov obvodného oddelenia. Okresná prokuratúra v odpovedi na žiadosť sťažovateľky z 9. marca 2003 konštatovala, že policajný orgán postupoval v súlade so zákonom, keď dospel k záveru, že vec sa má riešiť ako priestupok, odložila podnet sťažovateľky ako nedôvodný.

Dňa 8. apríla 2004 doručila sťažovateľka Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podanie adresované námestníkovi generálneho prokurátora JUDr. K., v ktorom sa sťažovala na postup obvodného oddelenia a okresnej prokuratúry. Podanie bolo kvalifikované ako podnet a odstúpené krajskej prokuratúre. Krajská prokuratúra v liste z 26. mája 2004 konštatovala, že postup policajného orgánu, ako aj postup dozorujúcej prokuratúry je v súlade so zákonom, a preto neboli zo strany krajskej prokuratúry prijaté žiadne opatrenia.

Sťažovateľka je toho názoru, že postupom obvodného oddelenia, okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry boli porušené jej základné práva upravené v čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 19 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti prijal tento nález:

„1. Obvodné oddelenie PZ, Saratovská 24/A, Bratislava porušilo právo T. Š. podľa čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a právo podľa Dohovoru o LPZS čl. 6 ods. 1 a čl. 14,

2. Okresná prokuratúra Bratislava IV, Saratovská 1/A, Bratislava porušila právo T. Š. podľa čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 19 ods. 1 Ústavy SR a právo podľa Dohovoru o LPZS čl. 6 ods. 1 a čl. 14,

3. Krajská prokuratúra v Bratislave, Vajnorská 47, Bratislava porušilo právo T. Š. podľa čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 19 ods. 1 Ústavy SR a právo podľa Dohovoru o LPZS čl. 6 ods. 1 a čl. 14,

4. Obvodnému oddeleniu PZ, Saratovská 24/A, Okresnej prokuratúre Bratislava IV a Krajskej prokuratúre v Bratislave sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd podľa Ústavy SR i základných slobôd a ľudských práv podľa Dohovoru o LPZS,

5. T. Š. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 000,- Sk, z čoho OOPZ Bratislava IV je povinný zaplatiť na adresu sťažovateľky 100 000,- Sk, Okresná prokuratúra IV v Bratislave 100 000,- Sk na adresu sťažovateľky, Krajská prokuratúra v Bratislave 100 000,- Sk na adresu navrhovateľky,

6. T. Š. priznáva trovy právneho zastúpenia, ktoré sú porušovatelia povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne podľa par. 13 ods. 8 VMS SR č. 163/2002 Z. z. za 3 právne úkony

(1 úkon = 4 534,-) 13. 602,- Sk + 3 x paušál po 136,- Sk, spolu 14 610,- Sk na účet právneho zástupcu, vedený v Slov. sporiteľni, a. s., pob. Bratislava č. ú. 0011563415/0900.“

Pred predbežným prerokovaním sťažnosti ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby v súlade s § 50 ods. 1 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v sťažnosti jednoznačne označil právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah obvodného oddelenia, okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, ktorými malo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľky. Z odpovede vyplýva, že sťažovateľka namieta postup príslušných orgánov, ktorý sa v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu pre účely konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy kvalifikuje ako „iný zásah“.

Ústavný súd v záujme objektívneho posúdenia opodstatnenosti sťažnosti požiadal ešte pred jej predbežným prerokovaním o vyjadrenie aj príslušného krajského prokurátora, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Krajská prokuratúra Bratislava na základe podnetu sťažovateľky preskúmala zákonnosť postupu policajného orgánu vo veci vedenej na OR PZ Bratislava IV sp. zn. PZ-ORP-465/D-2003-IV a zákonnosť postupu Okresnej prokuratúry Bratislava IV vedenej pod sp. zn. Pn 2061/04 v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, pričom nezistila nezákonnosť v postupe policajného orgánu a stotožnila sa so spôsobom vybavenia podnetu T. Š. Okresnou prokuratúrou Bratislava IV. O tomto bola menovaná upovedomená v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre listom zo dňa 26. 05. 2004.

Sťažovateľka listom zo dňa 27. 07. 2004 označeným ako sťažnosť a adresovaným námestníkovi generálneho prokurátora SR JUDr. K. vyjadrila opäť nespokojnosť s vybavením veci a preto bude spisový materiál na vec sa vzťahujúci po jeho vyžiadaní z Okresnej prokuratúry Bratislava IV predložený na Generálnu prokuratúru SR“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Zo sťažnosti vyplýva, že dôvodom domáhania sa vyslovenia porušenia sťažovateľkou označených základných práv postupom označených orgánov je skutočnosť, že na základe podania jej trestného oznámenia orgány činné v trestnom konaní nezačali trestné stíhanie.

Ústavný súd pri svojej doterajšej rozhodovacej činnosti (II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, II. ÚS 43/03, II. ÚS 222/03, III. ÚS 45/03, III. ÚS 198/03) už vyslovil, že za súčasť

základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno považovať právo osoby, ktorá podala trestné oznámenie, na začatie trestného konania. Aj keď podľa § 2 ods. 3 Trestného poriadku je prokurátor povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel, posúdenie otázky, či sú splnené zákonné podmienky na začatie trestného stíhania v konkrétnej veci (na základe skutočností uvedených v trestnom oznámení alebo preverení niektorých skutočností trestného oznámenia), je plne v právomoci orgánov činných v trestnom konaní (policajných orgánov, vyšetrovateľov, prokurátorov). Osobe, ktorá podala trestné oznámenie, nevzniká právo na začatie trestného stíhania. Absencia existencie práva na začatie trestného konania vylučuje možnosť porušenia sťažovateľkou označených základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a 2, v čl. 47 ods. 3 a v čl. 19 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti už taktiež vyslovil, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 nie je právo účastníka konania na úspech s jeho procesným úkonom, v tomto prípade s podaním trestného oznámenia.

Tieto závery viedli ústavný súd k rozhodnutiu o odmietnutí sťažnosti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2004